

KO JE SMESTIO VUKU?

U šumi se dogodio zločin. Tri praseta, policajci, zatekli su provalnike u bakinoj kući. Bio je tu Vuk, koji se nekim čudom uvek nađe u ovakvim situacijama; zatim Drvoseča, stranac za kog se ne zna odakle dolazi ni zašto je tu; i Crvenkapa, dobra i fina devojčica sasvim slučajno upletena u celu tu zbrku.

A možda i ne...

Da li će svetski poznati inspektor Sajla uz pomoć svoje lepe i pametne pomoćnice detektivke Cace uspeti da reši ovaj zločin i otkrije pravog krivca?

Saznaćete uskoro!!!

Likovi: Crvenkapa, Vuk, Detektivka Caca, Inspektor Sajla, Tri praseta-policajca, Pripovedač, Drvoseča, Baka, Raspevani Jarac, Ptičica, Veverica Veca

Mesto dešavanja: šumarak ispred bakine kuće. Scena – tri panja, drveće od kartona, bakina kućica.

Muzika: Milicija trenira strogoću, Hoću majko hoću, Kolačići, Kad snovi krila dobiju, Drvoseče, Superstar, Trla baba lan, Čudna šuma.

Čuje se pesma „Milicija trenira strogoću”, na scenu izlaze policajci, tri praseta, nešto jedu. Sedaju na stolice, kao razgovaraju. Čuje se alarm i oni uspaničeno istrčavaju a na scenu izlazi pripovedač.

Pripovedač: (*u rukama drži knjigu i pokazuje je publici*) Crvenkapica! Verovatno svi već znate tu priču. Ali potrebno je više nego samo baciti pogled na knjigu. Kao što izreka uvek kaže, ne možete suditi o knjizi samo po koricama! Ako želite da pronađete istinu, naći ćete je kada pogledate šta se zaista desilo. U šumi se dogodio zločin. Tri praseta, policajci, zatekli su provalnike u bakinoj kući. Bio je tu Vuk, koji se nekim čudom uvek nađe u ovakvim situacijama; (*jedan policajac uvodi vuka, kojem su vezane ruke i vodi ga do stolice da sedne i stane iza njega*) zatim Drvoseča, stranac za kog se ne zna odakle dolazi ni zašto je tu; (*drugi policajac uvodi drvoseču, kojima su vezane ruke i vodi ga do stolice da sedne i stane iza njega*) i Crvenkapa, dobra i fina devojčica sasvim slučajno upletena u celu tu zbrku (*treći policajac uvodi Crvenkapu, kojoj su vezane ruke i vodi je do stolice da sedne i stane iza njega*). Da li će svetski poznati inspektor Sajla uz pomoć svoje lepe i pametne pomoćnice detektivke Cace uspeti da reši ovaj zločin i otkrije pravog krivca? Saznaćete uskoro!!! (*pripovedač izlazi*)

Detektivka Caca: (*ulazi telefonirajući i obraća se ovima što sede*) Inspektor Sajla uskoro stiže pa ćete moći njemu sve da objasnite. Šefe!

Ulazi Inspektor Sajla: U redu, šta imamo?

Detektivka Caca: Stara gospođa Baka leži onesvešćena tamo u sobi, kada se probudi možda će moći nešto više da nam kaže. Za sad imamo samo razna uznemiravanja, uključio se alarm u stanici zbog provale, onda posedovanje sekire bez dozvole, pokušaj da se pojede... ovaj je zamahivao sekirom (*pokazuje drvoseču*) a Vuk je pokušao da pojede malenu.

Inspektor Sajla: Dobro. Prvo ću njega da ispitam.

Vuk: (*ustaje*) Hej, mogu sve da objasnim...

Crvenkapa: To možeš da objasniš sudiji.

Inspektor Sajla: Zar ti ne bi trebala da budeš u školi?

Crvenkapa: Zar ne bi trebalo da dobijem advokata?

Detektivka Caca: *(prasićima koji su počeli da preturaju po Crvenkapinoj korpi)* Šta to radite?

Prase: Hej šefice... mi samo...

Detektivka Caca: Ne jedite to, to je dokazni materijal!

Prasići: U redu.

Detektivka Caca: Dakle, mala crvena je nosila kolače baki, Vuk je probao da ih pojede obe, ovaj ludak je zamahivao sekirom u svom stilu...

Inspektor Sajla: Vodite ih u centar grada, momci.

Detektivka Caca: Ovo je šuma, šefe, nemamo centar grada.

Inspektor Sajla: Znae šta sam mislio, samo ih uhapsite. Imamo tri osumnjičena, što znači imamo tri priče. Navedi ljude da govore dovoljno dugo i neko od njih će progovoriti istinu.

Crvenkapa: Ja ću da kažem šta se desilo.

Inspektor Sajla: Izgledaš mi prilično pametno. Kako se zoveš?

Crvenkapa: Crvenkapa.

Inspektor Sajla: Zašto te zovu tako?

Crvenkapa: A zašto vas zovu Sajla?

Inspektor Sajla: Bez razloga.

Prase: *(šapatom)* Zovu ga tako jer je smotan kao Sajla.

Inspektor Sajla: *(besno pogleda ka prasićima)* Zašto su devojčici vezane ruke? Bolje da je stavimo u kavez.

Detektivka Caca: Donesite kavez! *(prasići kreću napolje)*

Inspektor Sajla: Bio sam ironičan.

Detektivka Caca: Ironija, zaboravite kavez. *(prasići se vraćaju)*

Inspektor Sajla: U redu, odvežite je. I? Zašto te zovu Crvenkapa?

Crvenkapa: Zovu me tako zbog ove crvene kapuljače koju nosim.

Inspektor Sajla: A šta kada je ne nosiš?

Crvenkapa: Uglavnom je nosim.

Inspektor Sajla: *(zbunjeno)* Hm... pa dobro onda.

Detektivka Caca: Pa Crvena, zašto nam ne objasniš kako je sve ovo počelo?

Crvenkapa: Počelo je kao i svakog drugog dana. Krenula sam da baki odnesem kolače koje je mama spremila.

Detektivka Caca: Ove tu u korpi? *(okreće se prasićima koji su opet počeli da preturaju)* Ma, jesam li vam rekla da ostavite tu korpu, to je dokazni materijal!

Prase: Šefice, izvini.

Detektivka Caca: Dajte tu korpu ovamo. A ti mala, uzmi je i pokaži nam kako se sve zbilo. *Svi se sklanjaju sa scene. Izlazi pripovedač.*

Pripovedač: U šumi je živio vuk. Tu je bila njegova kuća koju je voleo. Želeo je da uvek bude čista i pospremljena. Jednog sunčanog dana, dok je čistio otpatke koje su iza sebe ostavili izletnici, začuo je korake. Provirio je iza drveta i video da devojčica sa korpom ide niz put. Odmah mu je bila sumnjiva jer je bila tako čudno obučena, sva u crvenom, sa pokrivenom glavom, kao da nije želela da je neko prepozna. Ljude ne treba suditi prema onome što oblače, ali ona je bila u njegovoj šumi i hteo je o njoj da sazna nešto više. Hajde da vidimo kako se to zbilo. *Čuje se muzika „Hoću majko hoću” i pripovedač odlazi a izlazi prvo vuk sa metlom, pravi se da nešto čisti a zatim stiže i Crvenkapa, skakućući i pevajući.*

Vuk: Dobar dan.

Crvenkapa: Zdravo.

Vuk: Ko si ti? Šta radiš ovde?

Crvenkapa: Ja sam... u stvari, ne bih trebala da pričam sa strancima.

Vuk: Ne, ne bi trebala. Ali ja nisam stranac, moja porodica već generacijama stanuje ovde. A šta ti radiš sama u ovoj velikoj, lošoj šumi? Nosiš poslastice nekom posebnom? U tvojoj korpi nešto lepo miriše. Unutra je nešto ukusno?

Crvenkapa: Da, nosim kolače baki.

Vuk: Baki, Baki... Da li često to nosiš baki?

Crvenkapa: Ne mislim da bih to trebala da vam kažem.

Vuk: Nemaš ništa drugo u korpi?

Crvenkapa: Postavljate previše pitanja, gospodine.

Vuk: Ja sam radoznao momak. Daj mi da pogledam.

Crvenkapa: Radije ne bih...

Muzika „Kolačići”. Ulaze detektivka i inspektor.

Detektivka Caca: Morate da priznate, vuk zaustavlja devojčicu usred šume, to je prilično jezivo.

Inspektor Sajla: Da, da, ali mi ne hapsimo ljude zato što su jezivi. Dakle, ti si šetala šumom sa svim ovim ukusnim kolačima u korpi sasvim sama?

Crvenkapa: Da.

Inspektor Sajla: I ovaj tu Vuk te je zaustavio i ispitivao?

Vuk: Mogu da objasnim...

Inspektor Sajla: Ne još, doći će red i na tebe. Sad ćemo da saslušamo šta još devojčica ima da nam kaže.

Vuk: Ali...

Inspektor Sajla: Tišina. Odvedite ga, ometa istragu i utiče na svedoka. Vuče, pozvaćemo te kasnije. *(prasići dolaze i odvođe vuka iza scene)* Ti, devojčice, nastavi.

Crvenkapa: Bilo mi je sumnjivo što se taj vuk toliko raspitivao o baki i o kolačima. Krenula sam dalje svojim putem, ali sam primetila da je on prestao da čisti i da gleda za mnom. Uplašila sam se da će me pratiti i tako saznati gde živi baka, zato sam skrenula sa svoje uobičajene staze da bih ga zavarala. Međutim, desilo se upravo suprotno – ja sam se izgubila. Lutala sam šumom i najzad naišla na neku kućicu. Na tremu je sedeo jedan jarac sa gitarom.

Inspektor Sajla: Jarac? I to sa gitarom? Ma nemoj...

Detektivka Caca: Šefe, pronašli smo i njega. Spreman je da svedoči.

Inspektor Sajla: Dobro. Dovedite ga. *(prasići dovode jarca)*

Jarac: *(peva)* Kad sam bio mladi jarac ja, veštica me je začarala...

Inspektor Sajla: Možeš li da prestaneš sa pevanjem za trenutak?

Jarac: *(i dalje pevajući)* Ne, ne mogu, to vam kažem ja, Planinska me veštica začarala pre trideset i pet godina, da moram da govorim u stihovima.

Inspektor Sajla: Sve što kažeš moraš da otpevaš?

Jarac: *(običnim glasom)* Tako je.

Inspektor Sajla: Upravo si govorio, baš sada.

Jarac: Jesam li? Jesam liii? *(ponovo peva)*

Inspektor Sajla: Ovaj svedok baš i nije pri sebi. Vodite ga, ne mogu da ga slušam. Imaš li još neke svedoke, malena? Neke koji ne pevaju, po mogućnosti. *(prasići odvođe jarca)*

Crvenkapa: Kao što ste i sami videli, Jarac i nije bio baš od velike pomoći. Krenula sam dalje stazom od njegove kuće i srela Lastavicu.

Detektivka Caca: Šefe, da je dovedemo da svedoči?

Inspektor Sajla: Naravno!

Prasići dovode Lastavicu i svi se sklanjaju sa scene osim nje i Crvenkapice.

Lastavica: Hej crvena, lepa odeća. Sve je uvek crveno na tebi.

Crvenkapa: Da, jeste.

Lastavica: Deluješ mi uplašeno. Da ti se nije nešto dogodilo? Mogu li malo da te oraspoložim? *(Muzika „Kad snovi krila dobiju”)*

Crvenkapa: Hvala, krenula sam do bakine kuće ali izgleda da sam malo zalutala.

Lastavica: Ne brini, znam ja kojim putem treba da kreneš, otpratiću te jedan deo.

Crvenkapa: Eh, kada bih imala krila kao ti, preletela bih celu planinu i šumu i začas bih stigla, ali ne mogu. Ja sam samo dete.

Lastavica: A šta kažeš za žičaru? Znaš, to je odličan način da vidiš šumu, bez straha zbog svih tih velikih zveri dole.

Crvenkapa: Zveri?

Lastavica: Da, zveri, vukova, puma, sabljastih tigrova... ponajviše vukova. Šuma može da bude opasno mesto za tako malu devojčicu kao što si ti.

Crvenkapa: A gde je ta žičara?

Lastavica: Tu blizu. Pokazaću ti. Treba samo da sedneš u korpu i dovešće te pravo pred bakinu kuću.

Crvenkapa: Nije opasno?

Lastavica: Naravno da nije.

Izlaze policajac i inspektor Sajla.

Inspektor Sajla: Nije valjda da si sela u tu staru žičaru koja se godinama ne koristi?

Crvenkapa: Jesam.

Detektivka Caca: Nisi smela to da uradiš. Šta da si pala?

Crvenkapa: I pala sam. Ispala sam iz korpe tačno pred bakinom kućom.

Detektivka Caca: Strašno, strašno. Uhapsite ovog svedoka. Kasnije će mi odgovarati zbog ugrožavanja javne bezbednosti i dovođenja u opasnost života ove devojčice. *(prasići izvode Lastavicu)*

Inspektor Sajla: Nastavi, devojčice, šta se dalje dešavalo.

Crvenkapa: Pokucala sam na vrata bakine kuće. Iznutra je neko povikao „uđi Crvenkapice” i ja sam ušla. Ali u kući... umesto bake... zatekla sam... vuka!!!

Inspektor Sajla i Detektivka Caca *(se trgnu i uplaše):* Vuka???

Crvenkapa: Da, da, vuka, u odeći moje bake, sa perikom, u njenom krevetu.

Inspektor Sajla: Znači vuk je bio obučen kao tvoja baka?

Crvenkapa: Da.

Inspektor Sajla: I nasela si na to?

Crvenkapa: Ne, ne stvarno, samo sam se pravila. Čudila sam se i zapitkivala, kao bako, kako su ti velike ruke... kako su ti velike uši... kako su ti velike oči... a tek zubi!

Detektivka Caca: A onda je stigao onaj sa sekirom?

Crvenkapa: Ne, ne, još uvek ne. Prvo me je napao poludeli vuk, preteći da će da me pojede.

Inspektor Sajla: A onda je došao sekirdžija?

Crvenkapa: Shvatili ste. Uleteo je unutra urlajući kao manijak. Razbio je prozor. Zato se uključio alarm.

Inspektor Sajla: A gde je baka bila sve to vreme?

Detektivka Caca: U sobi, u nesvesti.

Inspektor Sajla: Dobro, devojčice, čuo sam tvoju priču. Ali moram da saslušam i ostale, razumeš, zakon mi tako nalaže. Hajde, dovedite tog što mlatara sekirom. Hteo bih malo više da saznam o njemu.

Muzika „Drvoseče”. Prasići uvode Drvoseču i odlaze sa scene sa Crvenkapom.

Inspektor Sajla: Hajde da te čujemo, drvosečo.

Drvoseča: Nisam ja drvoseča!

Detektivka Caca: Aha! Lažno predstavljanje, eto još jedne stavke u tvojoj optužnici prijatelju.

Drvoseča: Ne, ne, niste te me razumeli. Ovo je sve jedna velika greška, pa ja ne bih povredio ni leptira...

Inspektor Sajla: Pa šta si radio onda u šumi sa tom sekirom?

Drvoseča: Radim na imidžu.

Inspektor Sajla: Kakvom sad imidžu?

Drvoseča: Moram da nađem svog drvoseču u sebi za film.

Detektivka Caca: Šta???

Drvoseča: Film.

Inspektor Sajla: O, bože, pa on je glumac.

Drvoseča: Tako je. Dobio sam ulogu drvoseče u novom Mandinom filmu. Rekli su mi „nađi sekiru i vežbaj, nemoj da glumiš drvoseču, budi drvoseča”! I eto.

Inspektor Sajla: Da, deluješ mi toliko glupo, da mogu da poverujem da je to sve istina. Ali to i dalje ne objašnjava zašto si razvalio vrata bakine kuće.

Drvoseča: O, to. Nije bilo namerno. (*sklanja pogled kao da se stidi*) Hteo sam da posečem jedno obližnje drvo, ali... ali... nekako sam promašio, zapeo sam i pao, pravo na vrata bakine kuće. Žao mi je. Stvarno mi je žao.

Detektivka Caca: Dakle, nisi pokušao da provališ unutra? Nego si slučajno upao? Praveći se da si drvoseča?

Drvoseča: Da.

Inspektor Sajla: Imaš li neke svedoke za to.

Drvoseča: Da, Veverica Veca je bila sa mnom sve vreme.

Detektivka Caca: Dovedite Vecu.

Prasići uvode Vevericu.

Inspektor Sajla: Pa Vecu, postaviću ti samo jedno pitanje. Da li znaš ko je ovaj momak ovde? (*pokazuje na drvoseču*)

Veverica Veca: Naravno. Poznajem ga ceo život.

Inspektor Sajla: Dobro. Da li je istina ono što nam je ispričao?

Veverica Veca: To su dva pitanja.

Inspektor Sajla: Ne pravi se pametna, da te ne bih uhapsio zbog... zbog...

Detektivka Caca: Zbog upućivanja policije na pogrešan trag.

Inspektor Sajla: Da, da, zbog toga. A sad pevaj.

Veverica Veca: Ne umem da pevam. Mora da ste me pomešali sa onim jarcem.

Detektivka Caca: (*preti mu prstom*) Molim svedoka da se uozbilji.

Drvoseča: Vecu, molim te, moja reputacija je u pitanju.

Veverica Veca: Dobro, dobro. Naravno da poznajem ovu maminu mazu. On je glumac. Glumac koji nikad nigde nije glumio. Ovo mu je prva uloga. Životna šansa. Treba da radi sa Mandom, da glumi drvoseču u njegovom novom filmu.

Muzika „Superstar”.

Inspektor Sajla: Dobro, dovoljno smo čuli. Hvala. Vodite ih. E, sad, hoću sve ovo da čujem iz vučijih usta.

Prasići uvode Vuka i odvode Vecu i Drvoseču.

Inspektor Sajla: Pa, gospodine Vuče, mogu li tako da vas zovem?

Vuk: Možeš da me zoveš kako hoćeš, samo ako mogu da dobijem neko piće.

Detektivka Caca: Ne! Vuče, prestani da se izmotavaš!

Inspektor Sajla: Čeka te 3-5 godina robije u samici bez prozora, ako nam ne objasniš svoje ponašanje. Sve što smo do sad čuli govori protiv tebe.

Vuk: Slušajte. Samo kad se bakica probudi ona će vam sve objasniti. Ovo je jedna velika zabuna.

Inspektor Sajla: Da, da, zabunom si hteo da pojedješ jednu devojčicu i staricu koja ti ništa nije skrivila.

Vuk: Naravno da nisam hteo da ih pojedem. Ja sam vegetarijanac.

Inspektor Sajla: E, ovo je nešto najsmješnije što sam ikad čuo. Vuk vegetarijanac.

Vuk: Ali istina je.

Inspektor Sajla: Dobro, čak i da ti poverujemo, ostaje optužba za lažno predstavljanje. Zašto si se kog đavola pretvarao da si baka? I to tako neuspešno.

Vuk: To je sve bilo u dogovoru sa bakom. Hteli smo da se našalimo sa Crvenkapicom. Da je malo uplašimo i naučimo lepom ponašanju.

Inspektor Sajla: Pa ovo sve smešnije i smešnije. Dogovorio si se sa bakom?

Vuk: Jesam. Istina je. To će vam i ona sama reći.

Inspektor Sajla: A zašto je ona onda u nesvesti?

Vuk: Ne znam. Znam samo da smo se sve dogovorili, ona mi je dala da se presvučem u njenu odeću i otišla u sobu. Nekoliko minuta kasnije čula se neka buka, hteo sam da vidim šta se desilo ali tad je već naišla devojčica i nisam stigao.

Inspektor Sajla: Dobro, znači ti kao ne znaš zašto je baka onesveščena. Hajde, pričaj dalje.

Vuk: Ta devojčica, čim je ušla, napravila je nepristojnu primedbu o mojim velikim ušima. Mene su i ranije vređali, pa sam pokušao da popravim situaciju rekavši da su mi uši velike da bih je bolje čuo. Bila mi je namera da joj pokažem da mi je draga i da uvažavam ono što ona kaže.

Inspektor Sajla: Dakle, Crvenkapa te je uvredila. Pa iskreno, uši ti baš i nisu toliko velike. Jeste da su malo veće od prosečnih, ali... no, nastavi, šta je dalje rekla.

Vuk: Napravila je i drugu mudru primedbu o mojim buljavim očima. E, jasno vam je sad šta sam počeo da osećam prema ovoj devojčici koja se tu pravila fina, a očigledno je vrlo neprijatna osoba. Ipak sam odlučio da okrenem drugi obraz, pa sam joj rekao da su mi oči takve da bih je bolje video.

Inspektor Sajla: Rekla je da imaš buljave oči? Pa to stvarno nije lepo od nje.

Vuk: Da, ali, njena sledeća uvreda me je stvarno dotukla. Vidite, mene je oduvek mučilo to što imam velike zube, a ova mala devojčica je morala da me uvredi baš u vezi njih. Znam da je trebalo da imam bolju samokontrolu, ali sam skočio iz kreveta i zaurlao da imam velike zube da je bolje pojedem. (*okreće se ka publici*) Ali, evo, iskreno kažite, nikada vuk ne bi pojeo malu devojčicu. Svi to znaju, ali to derište je počelo trčati kroz kuću uz užasnu vrisku.

Inspektor Sajla: A šta si ti uradio?

Vuk: Trčao sam za njom, pokušavajući da je smirim. Poskidao sam sa sebe bakinu odeću, ali to kao da je samo pogoršalo situaciju. Onda, odjednom, onaj drvoseča se pojavio mašući sekirom kao manijak i nekoliko minuta kasnije stigla je i policija i sve dalje već znate.

Detektivka Caca: Vrlo zanimljiva priča. Šteta što nije istinita.

Vuk: Ali istina je. Čućete sve od bake.

Dolaze prasići.

Prase: Baka se upravo budi iz nesvesti.

Inspektor Sajla: Odlično. Sad ćemo saznati šta se zaista dogodilo. Uvedite je.

Tri praseta se vraćaju sa bakom. Ona ima rolere i slušalice u ušima. Muzika „Trla baba lan”.

Inspektor Sajla: Sedite draga gospođo, verujem da vam nije lako.

Baka: Šta se ovde dešava? Glava me užasno boli.

Detektivka Caca: Šta vam se dogodilo?

Baka: Dragaa moja, ničeg se ne sećam.

Detektivka Caca: Kako, molim?

Baka: Poslednje čega se sećam jeste da je ovaj tu prisutni vuk došao na moja vrata sa nekom pričom o mojoj unuci i o njenoj nepristojnosti. Htela sam da se malo našalim sa njom i dala sam mu da obuče moju spavačicu i da se pretvara da sam to ja. Ušla sam u sobu da se sakrijem ali sam se usput nekako saplela i pala. Posle toga ne znam šta je bilo. Uh, kako me boli glava.

Inspektor Sajla: Dakle Vuk je sve vreme govorio istinu?

Vuk: Pa šta sam vam rekao?

Inspektor Sajla: Znači da je ovo sve bio samo običan nesporazum? Dovedite mi Crvenkapu.

Dolaze Prasići sa Crvenkapom.

Inspektor Sajla: Devojčice, moram da ti kažem, to što si uradila zaista nije u redu. Rugati se nekome što ima velike uši ili zube... c c c!

Crvenkapa (postidjeno): Ali, ali...

Inspektor Sajla: Dosta, trebalo bi da se stidiš. I da se izviniš Vuku.

Crvenkapa: U pravu ste. Vuče, izvini što sam bila nepristojna. Da li mi opraštaš?

Vuk: Naravno.

Inspektor Sajla: Eto, sad je sve u redu.

Detektivka Caca: Koga ćemo onda da uhapsimo?

Inspektor Sajla: Izgleda nikoga.

Detektivka Caca: Ali, ali... neko mora da bude kriv. Mislim uključio se alarm... i vrata su obijena... i baka je onesvešćena... neko mora u zatvor i tačka.

Dolazi pripovedač: Na kraju se ipak sve lepo završilo. Ispostavilo se da niko nije kriv, da je sve posledica zabune. Međutim, šumom se proširila priča da je Vuk neki užasan stvor kojem ne treba verovati i to je uticalo na ceo njegov kasniji život...

Detektivka Caca: (šapuće inspektoru) Šefe, da li mislite isto što i ja?

Obojica gledaju u pravcu pripovedača.

Inspektor Sajla: (šapatom) Naravno. (onda glasnije, prasićima) Momci, uhapsite ovog ovde sumnjivca, koji prepričava šta se ovde dešavalo svima po celoj šumi. Uhapsite ga zbog... zbog...

Detektivka Caca: Zbog uznemiravanja javnosti i širenja neistina.

Pripovedač: Ali... ali... ja nisam... zašto mene...

Detektivka Caca: Uhapšen si! (pripovedač trči i pokušava da pobegne, a svi ostali ga jure, muzika)